

**การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข”
สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก***
DEVELOPMENT MODEL OF PIAMSUK SCHOOL MANAGEMENT FOR
GENERAL EDUCATION PRIVATE SCHOOLS IN THE EASTERN REGION

กัญญาวดี งามแสง

Kanyarvadee Ngamsang

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Saint John's University, Thailand

E-mail: tan1_chatlitra@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก 2) ศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก และ 3) ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) ศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัย จากการวิเคราะห์เอกสาร 2) ศึกษารูปแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโดยการสนทนา เลือกตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อนำมาร่างรูปแบบ 3) ศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ ใช้แบบสอบถาม เลือกตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา จำนวน 248 คน และ 4) ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ ใช้แบบประเมินและสัมมนาประชาพิจารณ์ เลือกตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นครูผู้สอน จำนวน 34 คน และผู้ปกครอง จำนวน 376 คน จำนวน 400 คน ใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสรุปเป็นภาพรวม ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” มี 3 องค์ประกอบคือ 1.1) ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การมีส่วนร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดสภาพแวดล้อม 1.2) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการประเมินผล และ 1.3) ด้านผลผลิตคือ ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ 2) ความเป็นไปได้รูปแบบคือ มีความเป็นไปได้และเหมาะสม

* Received 25 July 2021; Revised 16 March 2022; Accepted 19 March 2022

ทุกปัจจัย สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 และ 3) ทดลองใช้และการประเมินรูปแบบ คือ ครูและผู้บริหารโรงเรียนเห็นด้วยกับรูปแบบการบริหารโรงเรียนระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, การบริหารจัดการ, โรงเรียนเปี่ยมสุข, โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา

Abstract

The objectives of the research article were to: 1) develop a “Piamsuk School” management model for general education private schools in the eastern region, 2) verify and validate the “Piamsuk School” management model for general education private schools in the eastern region, and 3) implement and evaluate the “Piamsuk School” management model for general education private schools in the eastern region. This is a research model developed by conduct research such as 1) study conceptual research framework by documentary analysis, 2) study model and develop a management style through discussion by selecting a specific sample as 7 experts for lead to the drafting of the model, 3) study the feasibility of management model by using a questionnaire which selected a specific sample as the director of a private school in the category of general education, totaling 248 people, and 4) experimental and evaluate of management model by using assessment forms and public hearing seminars, the specific samples were selected as teachers of 34 people and parents of 376 people, the totaling 400 people. The research was statistics for frequency, percentage, mean, standard deviation by analyzing the content and overview summarizing. It was found that 1) management model of “Piamsuk School” was three composition such as 1.1) the import factor, including with participation, learning activities and environment, 1.2) the process such as planning factor, organization, administration and evaluation, And 1.3) productivity consists of happy learners and fun learning. 2) Possibility model that it was feasible and appropriate for all factors and then 80 percent higher than the specified threshold. and 3) To experimental and evaluate model who were teachers and students' parents agreed with the management model at the highest level.

Keywords: Development model, Management, Piamsuk School, General Education Private Schools

บทนำ

การศึกษาเป็นการสร้างและเพิ่มพูนความรู้ และความคิดของบุคคล เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ตามสภาพแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมและการพัฒนาของสังคม (สารานุกรมไทยฉบับเยาวชน เล่มที่ 12, 2563) การศึกษาที่ดีและมีคุณภาพจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกระดับ เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาการบริหารจัดการ วางแนวทางในการดำเนินงานในระยะยาวโดยการปรับกระบวนการบริหารจัดการใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) โดยมีแนวทางการดำเนินงาน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ความมั่นคง 2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 6) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2562) ประกอบกับนโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งสร้างความคิดพื้นฐานให้เด็ก เยาวชน และผู้เรียนมีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องสถาบันหลักของชาติ สร้างพื้นฐานชีวิต (อุปนิสัย) ที่เข้มแข็ง สร้างความรู้ ทักษะเพื่อให้มีอาชีพ มีงานทำ (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2560) พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และยึดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) นอกจากนี้ เน้นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกระดับไว้ เช่น ระดับก่อนอนุบาลให้เน้นประสานหน่วยงานอื่นในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนในด้านสุขภาพและโภชนาการ ระดับอนุบาลให้เน้นความร่วมมือ รัฐ ท้องถิ่น เอกชน พ่อแม่และผู้ปกครองในการจัดศึกษาระดับอนุบาล โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ส่วนระดับอื่น ๆ ควรเน้นให้ครูและผู้เรียนสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม จัดแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เรียนรู้อย่างมีความสุข และสร้างกิจกรรมเสริม โดยวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข และหาวิธีเรียนแบบใหม่ที่ผู้เรียนเรียนสนุกสนาน

ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนเป็นทางเลือกให้ผู้ปกครองที่มีฐานะมีวิสัยทัศน์ และเห็นคุณค่าของการศึกษาว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญของชีวิต ผู้ปกครองยอมส่งลูกมาเรียนในโรงเรียนเอกชนเพราะเห็นคุณค่า และความสำคัญของโรงเรียนเอกชนที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังนั้น คุณค่าของโรงเรียนเอกชนที่กำเนิดมาเพื่อมุ่งพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริงด้วยการกระบวนการสร้างความรู้

มีกระบวนการเรียนการสอนเข้าถึงผู้เรียน มีหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของ สถานการณ์โลกปัจจุบัน มีครูประจำวิชาที่มีคุณภาพ มีสภาพห้องเรียนที่มีนักเรียนในจำนวนที่ ได้มาตรฐาน มีสภาพสถานที่ที่สะอาด สวยงาม สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน มีการบริการที่น่า ประทับใจให้กับผู้ปกครองในหลาย ๆ ด้าน มีกิจกรรมหลากหลายที่จะช่วยบูรณาการการเรียน การสอนให้ได้ตามวัตถุประสงค์ตามนโยบายของแต่ละโรงเรียน มีรถรับส่งนักเรียนไว้บริการที่ สำคัญมีผู้รับใบอนุญาตเจ้าของและผู้บริหารคอยดูแลตลอดเวลา ทั้งนี้ โรงเรียนเอกชนนั้นว่ามีความ สำคัญต่อการศึกษาของประเทศไทยมาก เพราะในช่วงที่รัฐมีนโยบายจัดการศึกษาให้ ครอบคลุมทั่วประเทศ และขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้เข้าถึงประชาชนทุกพื้นที่ ซึ่งภาครัฐได้มีนโยบายสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาช่วยจัดการศึกษา โดยจัดตั้งสถานศึกษา เอกชน เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของภาครัฐในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดการได้อย่าง ทั่วถึง (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2563) แต่สถานการณ์ ในปัจจุบันสถานศึกษาเอกชนกำลังประสบปัญหาหลายด้าน โดยข้อมูลจากรายงาน สถิติของสมาคมคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ส.ปส.กข.) เปิดเผยว่า จากการสำรวจ พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 มีโรงเรียนเอกชนในต่างจังหวัด และกรุงเทพมหานคร แฉกเล็กกิจการกว่า 20 แห่ง จากเดิม 350 แห่ง ซึ่งสาเหตุที่ทำให้โรงเรียนเอกชนต้องปิดตัว ลงจำนวนมากนั้นคือ สาเหตุสำคัญมาจากสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน เอกชน ได้แก่ 1) ค่าใช้จ่ายเงินเดือนครู 2) อุปกรณ์ทางการศึกษา 3) จำนวนนักเรียนที่ลดลง อย่างมากส่งผลให้รายรับของโรงเรียนลดลง 4) งบอุดหนุนน้อย และ 5) สถานที่ตั้งของโรงเรียน ราคาที่ดินมีราคาสูงขึ้น และการบำรุงรักษาอาคาร สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีราคาเพิ่มขึ้น ทำให้โรงเรียนเอกชนหลายแห่งจึงเปลี่ยนไปทำธุรกิจอื่นที่ได้ผลตอบแทนดีกว่า (บัณฑิตย ศรี พุทธางกูร, 2558)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นสะท้อนถึงปัญหาว่า รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาของ โรงเรียนเอกชน ตลอดจนการให้ความสำคัญของการศึกษากับการศึกษาเอกชนในทิศทางที่ ถูกต้อง การเรียนรู้ตามความถนัดและความสามารถอย่างมีความสุขของผู้เรียนเป็น การศึกษาเชิงบวก “Positive Education” ที่ต้องนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานประเภทสามัญ มีความสนใจที่จะศึกษา รูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานของ สถานศึกษาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนที่และเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก

2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก

3. เพื่อทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษารูปแบบและพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร บทความวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ รูปแบบการบริหารจัดการ และโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตารางการวิเคราะห์เนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ตารางการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2. ศึกษารูปแบบและพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 7 คน โดยมีคุณสมบัติ ได้แก่ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และหรือ 2) มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษา หรือเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน หรือประสบการณ์การประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” ใช้การสนทนากลุ่มอิงจากผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยการตรวจสอบสามเส้า เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลผลการวิเคราะห์และสรุปเป็นภาพรวม

ตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข”

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 1) ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมขึ้นไป ในเขตภาคตะวันออก ประกอบด้วย ชลบุรี จำนวน 185 คน ฉะเชิงเทรา จำนวน 134 คน ระยอง จำนวน 92 คน จันทบุรี จำนวน 80 คน ตราด จำนวน 56 คน ปราจีนบุรี จำนวน 84 คน และสระแก้ว จำนวน 69 คน จำนวนทั้งหมด 700 คน (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2563) และ 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 248 คน

โดยใช้สูตรของ Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (เครจซี่และมอร์แกน) (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข ด้านภาษา และด้านวิจัย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.67 - 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และได้หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach, L. J., 1990) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน 2) ความเป็นไปได้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert, R., 1967) (โดยแบ่งช่วงของคะแนน ได้แก่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง ปานกลาง 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง มากที่สุด) และ 3) ข้อเสนอแนะ

การเก็บข้อมูลการวิจัย คือ แบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป และ ระยะที่ 2 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการ

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” โดยการประเมินและสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearings)

แหล่งข้อมูล เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ครูผู้สอน จำนวน 34 คน และกลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 376 คน จำนวนทั้งหมด 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบประเมินซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข ด้านภาษา และด้านวิจัย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.67 - 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และได้หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach, L. J., 1990) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน 2) ประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert, R., 1967) (โดยแบ่งช่วงของคะแนน ได้แก่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง ปานกลาง 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง มากที่สุด) และ 3) ข้อเสนอแนะ

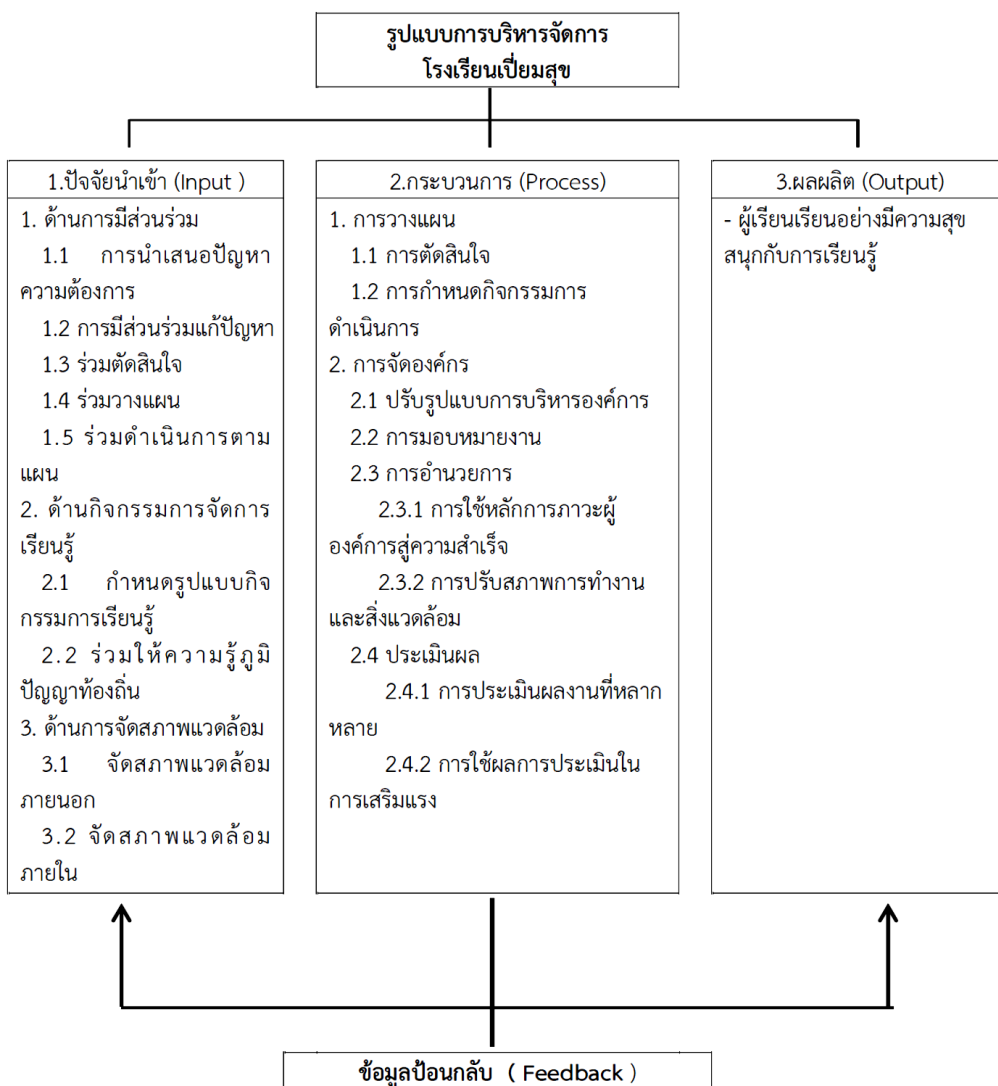
การเก็บข้อมูลการวิจัย คือ ระยะที่ 1 ทดลองใช้ และระยะที่ 2 ประเมินรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย เชิงปริมาณใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

การพัฒนาแบบแผนการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่า การวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาร่างแบบแผนการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข”

จากภาพที่ 1 อธิบายได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข มี 3 ส่วน ได้แก่

1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับการสนทนากลุ่มที่ว่า “ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบดังกล่าวทุกข้อ แต่ยังคงมีผู้เชี่ยวชาญบางคนได้ให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีการกำหนดไว้ให้ชัดเจน เนื่องจากไม่ใช่กระบวนการแต่เป็นกิจกรรมนำเข้า” (ผู้เชี่ยวชาญ, 2563)

2. ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการประเมินผล สอดคล้องกับการสนทนากลุ่มที่ว่า “ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบด้านกระบวนการบริหารทุกประการ” (ผู้เชี่ยวชาญ, 2563)

3. ด้านผลผลิต (Output) คือ ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความพึงพอใจ ความตั้งใจและความสนใจ และมีอิสระรักการเรียนรู้ สนุกไม่เครียด “ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบด้านกระบวนการบริหารทุกประการ” (ผู้เชี่ยวชาญ, 2563)

การศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่า มีความเหมาะสมทุกด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข

รายการ	ระดับความเหมาะสม				สรุป
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
ปัจจัยนำเข้า (In put)					
1. ด้านการมีส่วนร่วม					
1. ผู้ปกครองมีโอกาสนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา	213 (85.89)	35 (14.11)			เหมาะสม
2. ผู้ปกครองมีโอกาสนำเสนอความต้องการในการปรับปรุงและพัฒนาต่าง ๆ	221 (89.11)	27 (10.89)			เหมาะสม
3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา	199 (80.24)	49 (19.76)			เหมาะสม
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงาน	233 (93.95)	15 (6.05)			เหมาะสม
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารจัดการองค์กรเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน	201 (81.05)	47 (18.95)			เหมาะสม
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนในสถานศึกษา	215 (86.69)	33 (13.31)	-	-	เหมาะสม
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
7. ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม	228 (91.94)	20 (8.06)	-	-	เหมาะสม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				สรุป
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
8. ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สร้างสรรค์	225 (90.73)	23 (9.27)			เหมาะสม
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม					
9. ผู้ปกครองมีโอกาสร่วมจัดกิจกรรมในฐานะภูมิปัญญาท้องถิ่น	220 (88.71)	23 (9.27)	5 (2.02)		เหมาะสม
10. มีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารให้เป็นแหล่งการเรียนรู้	232 (93.55)	16 (6.45)			เหมาะสม
11. มีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นที่สำหรับผ่อนคลายแก่ผู้เรียน	220 (88.71)	10 (4.03)	18 (7.26)		เหมาะสม
12. เน้นการใช้พื้นที่กลางแจ้งเพื่อการเรียนรู้และการเล่นต่าง ๆ	202 (81.45)	46 (18.55)			เหมาะสม
13. เน้นการจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารและชั้นเรียนให้เหมาะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	240 (96.77)	3 (1.21)	5 (2.02)		เหมาะสม
14. จัดให้มีสื่ออุปกรณ์ประจำชั้นเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	197 (79.44)	51 (20.56)			เหมาะสม
15. มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ	230 (92.74)	18 (7.26)	-	-	เหมาะสม
ปัจจัยกระบวนการ (Process)					
1. ด้านการวางแผน					
16. มีการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการกำหนดแนวคิดทิศทางการบริหารแนวใหม่	214 (86.29)	34 (13.71)			เหมาะสม
17. กำหนดแผนการปฏิบัติการนำสู่ความเป็นโรงเรียนเปี่ยมสุข	228 (91.94)	20 (8.06)			เหมาะสม
2. การจัดองค์กรและการอำนวยการ					
18. จัดรูปองค์กรเพื่อการบริหารจัดการที่เหมาะสมและมุ่งสู่ความเป็นโรงเรียนเปี่ยมสุข	227 (91.53)	21 (8.47)			เหมาะสม
19. มีการมอบหมายงานตามความสามารถและมีการมอบอำนาจในการตัดสินใจ	210 (84.68)	38 (15.32)	-	-	เหมาะสม
20. ผู้บริหารยึดหลักการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย	210 (84.68)	38 (15.32)	-	-	เหมาะสม
21. ผู้บริหารต้องส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูทำงานอย่างมีความสุข	218 (87.90)	30 (12.10)			เหมาะสม
22. ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้มีการทำงานเป็นทีมและสร้างแรงยึดเหนี่ยวทีมงาน	207 (83.47)	41 (16.53)			เหมาะสม
23. ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นและส่งเสริมการทำงานอย่างมีความสุข	235 (94.76)	13 (5.24)			เหมาะสม
24. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ	217 (87.50)	31 (12.50)			เหมาะสม
25. จัดให้มีการประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ	207	41			เหมาะสม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				สรุป
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
	(83.47)	(16.53)			
26. จัดให้มีการประเมินผลกระทบจากการทดลอง	200	48			เหมาะสม
	(80.65)	(19.35)			
ปัจจัยผลลัพธ์ (Out put)					
ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้					
27. ผู้เรียนมีความรู้สึกรับชอบการจัดการสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	239	9			เหมาะสม
	(96.37)	(3.63)			
28. ผู้เรียนมีความรู้สึกสบายใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	225	23			เหมาะสม
	(90.73)	(9.27)			
29. ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด อันเกิดจากการจัดการสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอย่างเหมาะสม	230	18			เหมาะสม
	(92.74)	(7.26)			
30. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดให้	231	17	-	-	เหมาะสม
	(93.15)	(6.85)			
31. ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจในการเรียนรู้ต่อกิจกรรมการสอนของครู	210	38			เหมาะสม
	(84.68)	(15.32)			
32. ผู้เรียนกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องอย่างเหมาะสม	216	32			เหมาะสม
	(87.10)	(12.90)			

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเป็นไปได้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัด มีดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (In Put) ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วม มีความเหมาะสม ร้อยละ 99.00 2) กิจกรรม มีความเหมาะสม 95.00 และ 3) สภาพแวดล้อม มีความเหมาะสม ร้อยละ 90.00 ทุกข้อ

2. ปัจจัยกระบวนการ (Process) คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถานศึกษาให้เป็นองค์กรเปี่ยมสุข ได้แก่ การวางแผน มีความเหมาะสม ร้อยละ 99 การจัดองค์กรและการอำนวยการ มีความเหมาะสม ร้อยละ 90.00 และการประเมินผล มีความเหมาะสม ร้อยละ 99.00 ทุกข้อ

3. ปัจจัยผลลัพธ์ (Out put) คือ ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ มีความเหมาะสม ร้อยละ 99.00 ทุกข้อ

การทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่า โดยภาพรวมรูปแบบการบริหารจัดการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) รายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.97$) 1) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอ ความต้องการที่จะให้สถานศึกษา ปรับปรุงพัฒนาต่าง ๆ 2) ผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้แก่คณะครูและนักเรียน และ 3) ผู้บริหารยึดหลักการนำองค์กรสู่ความสำเร็จด้วยความร่วมมือทุกฝ่าย

รองลงมาคือ ($\bar{X} = 4.94$) 1) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้น
2) สถานศึกษามีการปรับใช้พื้นที่กลางแจ้งเพื่อใช้จัดการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ และ
3) การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.85$) 1) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวางแผนและการบริหารจัดการ และ 2) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการเรียนรู้มากกว่าผลสัมฤทธิ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	(σ)	แปลผล
1. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา	4.94	0.97	มากที่สุด
2. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการเสนอความต้องการให้ปรับปรุงพัฒนา	4.97	0.70	มากที่สุด
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นสถานศึกษา	4.91	1.71	มากที่สุด
4. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในวางแผนและการบริหารจัดการ	4.85	1.46	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวมากขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนคลาย	4.88	1.33	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการปรับใช้พื้นที่กลางแจ้งเพื่อใช้เรียนรู้และจัดกิจกรรม	4.94	0.97	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีการบริหารเรื่องอาหาร สุขอนามัยที่ดี และร้านค้า	4.91	1.17	มากที่สุด
8. การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.94	0.97	มากที่สุด
9. ผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ครูและนักเรียน	4.98	0.70	มากที่สุด
10. ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำสามารถโน้มน้าวใจผู้อื่นให้คล้อยตาม	4.91	1.17	มากที่สุด
11. ผู้บริหารยึดหลักการนำองค์กรสู่ความสำเร็จด้วยความร่วมมือทุกฝ่าย	4.97	0.70	มากที่สุด
12. ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนครูพัฒนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาการสอน	4.94	0.97	มากที่สุด
13. ครูมีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้/ปรับเปลี่ยน	4.91	1.17	มากที่สุด
14. ครูมีโอกาสใช้ความสามารถกระตุ้นผู้เรียนเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพ	4.88	1.33	มากที่สุด
15. เปิดโอกาสครูจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการเรียนรู้มากกว่าผลสัมฤทธิ์	4.85	1.46	มากที่สุด
16. ครูสามารถประเมินการเรียนรู้จากสภาพจริงด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.94	1.67	มากที่สุด
17. ผู้เรียนมีความรู้สึกชอบกับการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้	4.97	0.70	มากที่สุด
18. ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด จากการจัดสภาพแวดล้อม	4.94	0.97	มากที่สุด
19. ผู้เรียนรู้สึกดีที่ได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ	4.97	0.70	มากที่สุด
20. ผู้เรียนมีความตั้งใจ สนใจ กล้าแสดงออกในการแสวงหาความรู้	4.91	1.17	มากที่สุด
21. ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและให้ความสนใจตามความถนัด	4.94	0.97	มากที่สุด
22. ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานและปฏิบัติจริง	4.88	1.67	มากที่สุด
ภาพรวม	4.93	1.09	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนต่อรูปแบบการทดลอง พบว่า โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) และรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.97$) บุตรหลานมีความรู้สึกชอบกับการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

รองลงมาคือ ($\bar{X} = 4.96$) สถานศึกษามีการปรับใช้พื้นที่กลางแจ้งเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ($\bar{X} = 4.85$) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหารจัดการ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเปี่ยมสุข

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	(σ)	แปลผล
1. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา	4.92	3.77	มากที่สุด
2. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอ ความต้องการปรับปรุงพัฒนา	4.90	4.13	มากที่สุด
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	4.88	4.53	มากที่สุด
4. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหารจัดการ	4.85	4.95	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อใช้เป็นที่ผ่อนคลายให้กับผู้เรียน	4.95	3.00	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการปรับพื้นที่กลางแจ้งเพื่อใช้จัดการเรียนรู้และกิจกรรม	4.96	2.68	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีการบริหารจัดการเรื่องอาหาร สุขอนามัยที่ดี และร้านค้า	4.93	3.54	มากที่สุด
8. การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.94	3.35	มากที่สุด
9. บุคลากรมีความรู้สึกชอบกับการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.97	2.31	มากที่สุด
10. บุคลากรรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด และมีความสุขกับการเรียน	4.95	2.93	มากที่สุด
11. บุคลากรรู้สึกดีที่ได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ	4.97	2.68	มากที่สุด
12. บุคลากรมีความตั้งใจ และสนใจกระตือรือร้นในการไปโรงเรียน	4.91	3.98	มากที่สุด
13. บุคลากรมีความสุขในการไปโรงเรียน	4.94	3.22	มากที่สุด
14. บุคลากรมีกระบวนการคิดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานและปฏิบัติจริง	4.92	3.71	มากที่สุด
15. มีความพึงพอใจในการปรับเปลี่ยนและการพัฒนาโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น	4.93	3.42	มากที่สุด
ภาพรวม	4.93	3.48	มากที่สุด

อภิปรายผล

จากการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก ประกอบด้วย 1) ด้านปัจจัยนำเข้าคือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และ แก้ปัญหา รวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้มีความสร้างสรรค์และเหมาะสมกับวัย และการจัดสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสมเพื่อเอื้อต่อผู้เรียนที่มีความหลากหลาย เน้นรายบุคคล 2) ด้านกระบวนการคือ มีการวางแผนโดยผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและแก้ปัญหาร่วมกัน การจัดองค์กรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการอำนวยการด้านการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และมีการติดตามและประเมินผลต่อเนื่องปรับการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพ และ 3) ด้านผลผลิตคือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุก ตามที่ ชญานี ภักธวารินทร์ ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย

4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ แนวคิด และหลักการ ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบ ของรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ 1) ปัจจัยป้อนเข้า 2) กระบวนการ 3) ผลผลิต/ผลลัพธ์ 4) ข้อมูลป้อนกลับ และ 5) สภาพแวดล้อมภายนอก ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ เห็นได้ว่า ผู้บริหารและ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรมีประสบการณ์การเป็นผู้บริหาร มีทักษะการเป็นผู้นำ ครบ 3 ด้าน คือ ทักษะการคิดรวบยอด ทักษะด้านมนุษย์สัมพันธ์ ทักษะด้านเทคนิค ควรมี วิสัยทัศน์ และการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับการบริหารโรงเรียนมองเห็นภาพรวมทั้งระบบของ โรงเรียน (ชญาณี ภัทรวารินทร์, 2556)

การศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่า 1) ปัจจัยนำเข้า มีค่า มากที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วม มีความเหมาะสม ร้อยละ 99 2) ปัจจัยกระบวนการ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรเปี่ยมสุข มีค่ามากที่สุดคือ ด้านการวางแผน มีความเหมาะสม ร้อยละ 99 และ 3) ด้านการประเมินผล มีความเหมาะสม ร้อยละ 99 และ 3) ปัจจัยผลลัพธ์ มีค่ามากที่สุดคือ ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้อย่างมี ความสุขสนุกสนานกับการเรียนรู้ มีความเหมาะสม ร้อยละ 99 ทุกข้อ ดังที่ วรวิทย์ สุขะวัชรินทร์ ได้ศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชน พบว่า รูปแบบ การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนที่พัฒนาขึ้น ทั้งส่วนความสำเร็จที่คาดหวังของโรงเรียนเอกชน 4 มิติความสำเร็จ 15 ปัจจัยหลัก 15 ตัวชี้วัด ส่วนภารกิจ กลยุทธ์ มาตรการ และวิธีการบริหาร จัดการโรงเรียนเอกชน 5 ภารกิจ 5 กลยุทธ์ 20 มาตรการ 73 วิธีการ และส่วนกลไกการบริหาร จัดการ 4 กลไก มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงในระดับมากที่สุด ด้วยความเห็นที่ สอดคล้องกันเป็นฉันทามติของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่ง่ายต่อ การตรวจสอบและประเมินความสำเร็จ ครอบคลุมทั้งด้านประสิทธิผล ด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ และด้านการพัฒนา เป็นความสำเร็จที่มุ่งสร้างความเข้มแข็งองค์กร (วรวิทย์ สุขะ วัชรินทร์, 2557)

การทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” สำหรับ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่า ภาพรวม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.97$) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอความต้องการที่จะให้สถานศึกษา ปรับปรุงพัฒนา ด้านต่าง ๆ ผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมและนักเรียน และนางองค์กร ไปสู่ความสำเร็จด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย และความคิดเห็นผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.97$) บุคลากรมีความรู้สึกรับชอบกับการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และได้รับการยอมรับ จากครูและเพื่อน ๆ อีกทั้งวิสาร ปัญญชุณห์ ได้กล่าวถึงผลการประเมินการใช้รูปแบบการบริหาร

จัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ INERSECT model พบว่า 1) ด้านบริบท ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1) คุณลักษณะของรูปแบบ และ 2) คุณภาพขององค์ประกอบรูปแบบ พบว่า ด้านบริบทในตัวชี้วัดคุณลักษณะของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.45) 2) ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ด้านการออกแบบรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.38) 3) ด้านกระบวนการ ได้แก่ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.24) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา มีผลประเมิน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.42) และ 4) ด้านผลผลิตโรงเรียน คือ ด้านประโยชน์ต่อบุคคล อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.34) (วิสาร ปัญญชุณห, 2564)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้าคือ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียน ด้านกระบวนการ คือ การวางแผนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมการเสนอปัญหาและแก้ปัญหาร่วมกัน และผู้บริหาร มีหน้าที่การจัดองค์การ และอำนวยการ และมีการติดตามและประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุง และด้านผลผลิตคือ ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยมสุข” พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นที่เหมาะสม มีภาวะผู้นำปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คณะครู ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นธรรม การทดลองใช้และประเมินรูปแบบ พบว่า ครูเห็นด้วยเพราะครูยอมรับใช้ในการทำงาน และมีการเสนอแนะปัญหาการทำงานและได้รับการแก้ไขปัญหา และผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับรูปแบบ เนื่องจากบุตรหลานมีความสุขกับการเรียน มีสภาพแวดล้อมเอื้อการเรียนรู้ และสื่อทันสมัย ข้อเสนอแนะนำผลการวิจัยไปใช้คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดทำคู่มือการบริหาร เพื่อสร้างความเข้าใจให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชน โดยใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนกับสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). นโยบายและจุดเน้น ศธ. ออนไลน์. เรียกใช้เมื่อ 19 มีนาคม 2563 จาก <https://detail.php?NewsID=53369&Key=news2>
- ชญาณี ภัทรวารินทร์. (2556). รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสยาม.

- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2560). แผนปฏิบัติการการขับเคลื่อนจุดเน้นเชิงนโยบาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ.
- บัณฑิตย ศรีพุทธางกูร. (9 มกราคม 2558). วิกฤต โรงเรียนเอกชนไทยเสียง...สะท้อนที่ ศธ.
ต้องฟัง. มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ 35 ฉบับที่ 1795, หน้า น.17.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาการพิมพ์.
- ผู้เชี่ยวชาญ. (19 สิงหาคม 2563). เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ “โรงเรียนเปี่ยม
สุข” สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก. (กัญญา
วดี งามแสง, ผู้สัมภาษณ์)
- วรวิทย์ สุขะวัชรินทร์. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสอน
ภาษาจีนในประเทศไทย. วารสารวิชาการ Veridian E - Journal, 7(3), 770-783.
- วิสาร ปัญญชุณห์. (2564). รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ
INTERSECT model. ประจวบคีรีขันธ์: ศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
- สารานุกรมไทยฉบับเยาวชน เล่มที่ 12. (2563). โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดย
พระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. เรียกใช้เมื่อ 19 มีนาคม 2563 จาก
<http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการของ
คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580).
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์
ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2563). จำนวนโรงเรียนเอกชน.
เรียกใช้เมื่อ 24 พฤษภาคม 2563 จาก https://drive.google.com/file/d/1Cs8AvT_pncAYzqcS00eAPSYKyy00gumm/view
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (5th ed.). New York:
Harper Collins. Publishers.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research
Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale”. In Reading in
Fishbein, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement. New York: Wiley &
Son.